

[Aage Fogh.]

måske komme i vanskeligheder. Men så må industrien jo placere sig dér, hvor produktionsværdien og omkostningerne svarer til hinanden. Der er ingen anden vej.... (Axel Kristensen: Vrøvl!) Tak! Denne fuldkomne overlegne både tone og bemærkning skal jeg ganske skænke det ærede medlem. Men sådan vil det være i praksis, sådan vil det forme sig, og når det ærede medlem siger, at landbruget vil komme til at betale grundstignings-skyld, ja, så ved det ærede medlem, at det er i hvert fald ikke hensigten, at landbruget i almindelighed skulle betale grundstigningsskyld. Jeg tør ikke benægte, at der er nogle, som kommer til det, hvor der virkelig er sket forbedringer, som betinger, at landbruget bliver af større værdi. Vi fik oplyst i udvalget — det ved det ærede medlem — at der findes visse distrikter her i landet, hvor der er anlagt nye veje, hvor landbruget i forvejen manglede veje. Når samfundet anlægger sådanne veje, stiger landbruget i værdi, selvfølgelig, det stiger i beliggenhedsværdi, og så kan der blive tale om grundværdistigningsafgift. Der kan også blive tale om det i andre tilfælde; visse landbrug kan have været så forkert vurderet, at der af den grund bliver en stigning. Derfor ville jeg ikke være uvillig til at forhandle om en forhøjelse af de 10 pct., der nu bliver tillagt de arealer, som ikke er vurderet til mere end 1 kr. pr. m². Det er der nemlig ingen penge i, ingen som helst penge i. Det ville jeg i hvert fald ikke være betænkelig ved at forhandle om; det ville nemlig ikke røre ved selve princippet.

Jeg vil gerne til slut sige, idet jeg anbefaler at stemme for ændringerne og for selve lovforslaget, at jeg er fuldkommen sikker på, at med de ændringer, der her bliver gennemført, vil der i fremtiden gå betydelige pengebeløb ind i de offentlige kasser. Jeg havde egentlig forstået, at det også var venstres standpunkt: at på de områder, hvor de store og virkelige værdier skabtes, var det rimeligt, at samfundet fik en andel af disse værdier i form af en årlig afgift. Nu forstår jeg, at venstre bakker op bag de konservative på dette område som på andre. Det er karakteristisk. Jeg beklager

det i og for sig, men det er der ikke noget at gøre ved.

Jeg anbefaler, at regeringspartierne vedtager lovforslaget.

Kristian Kristensen: Jeg har ikke meget at føje til den anbefaling, jeg ved første behandling gav dette lovforslag. Jeg kan ligesom den sidste ærede taler sige, at de ændringsforslag, der er stillet, betragter jeg som værdifulde og kan anbefale.

Ved første behandling anførte jeg, at lovforslaget for at føre til et hensigtsmæssigt resultat måtte følges op af en hensigtsmæssig administration, hvilket i almindelighed vil sige, at der må foretages en realitetsbetonet og hurtig omvurdering, hvor jorden får en øget, en ny værdi. Nu har den højtærede finansminister over for udvalget bekræftet — sådan som det også fremgår af betænkningen — at den gældende regel — det er lovens § 2, stk. 2, nr. 6 — skal forstås derhen, at omvurderinger bl. a. skal finde sted i forbindelse med flytning af zonegrænser. Det er godt, vi får det præciseret, for sker en sådan omvurdering ikke, når jorden får en øget værdi, bliver det let til, at værdiforøgelsen ved salg kapitaliseres og derefter forrentes til privatkapitalen, og det er retsforbundets opfattelse, at vi skal nå frem til, at en fremtidig jordværdidannelse, uden hensyn til hvem der besidder jorden, forrentes til samfundet, sådan at grundrenten går ind til lettelse af skat på arbejde og forbrug.

Det må være på sin plads på baggrund af den skrækkampagne, der er ført og føres i anledning af disse såkaldte jordlovsforslag, at præcisere, at dette her jo ikke i nogen måde vil lægge øgede byrder på befolkningen. Det offentlige får ikke brug for en krone mere i den anledning, tværtimod, i samme grad som denne jordrente, denne pladsleje, eller hvad man vil kalde den, der i alle tilfælde skal svares af den, der vil have en boplads eller virkeplads, går ind i samfundets kasser, kan skat på flid og arbejde lattes. Dette forslag går ikke ud på øgede skatter, det går ud på en skatteomlægning og en skatteomlægning, som den jævne, arbejdende befolkning vil mærke som en skattelettelse. Det er vig-